

Németh Péter Mykola

Pilinszky- emlékciklus

Halála 25., születése 85. évfordulójára

*Szent Jánosod ujján az a sejtés,
Mesterem? — Ó, jaj!
Van itt valami: azóta ismeretlen.
(n.pm. Leonardo)*

É V E L Ő

Halálúzó ragyogásban.
Csupaszon az ég alatt.

(helyzetjelentés)

Címzett: Bp., Hajós utca 1.

Kedves Mester!

Harmadnap múltán
engedelmére jelentem
hogy lenn és fenn
hogy fent és lent
hogy Ők ott ketten
N é m e t h és P i l i n s z k y
Budapesten
az Útnak két oldalán
egymással szemben
egymásra szegzetten
egymást átvérző
játékos örületben

...

Ők ott ketten –
per omnia
saecula
saeculorum
– in aeternum
Ámen!

(Farkasrét, 1981. június 4.)

MYSTERIUM CARNALE

Fabó Kingának, az ő szavaival is
egy újszülötthöz szólva.

(homlokéj)

Két elvakult szempár,
Egymásba égő ablakok.

(piros magány közepén)

Két mosolytalan sírszár
között a szerelem faltjait
már rég fölmeszelték.
A rejtett vörösek melege
hellyel kínál.
Átrétegződik a tavasz.
Tulipánok, rózsák zaja,
Szobrok szeletei a tájban;
Kimérák, angyaloszlopok,
Szárnyas ajtók és szárnyas ablakok
Naprakész angyalfelfogásban. –
Imát patakzó szájak.
Vérbokréták, fénycsokrok:
Krisztusiak és Krisztustalanok
Vad tömjénillatárban.
Freskóégre nyíló rózsák, füstkaméleonok.
Fagymintázta frízek, fugák, ívsorok
Hasadt harmóniában.
Apokrif dallamokat visszhangzó testtemplomok,
CsontVárkoponyák. TüdőKatedrálisok:

Al – le – lu – ja, al – le – lu – ja.

(víz és kereszt...)

*„Introítus a testmelegbe.
Glória a forró rostokon.
Könyörgés csillapodásért,
Áldozat a jéghideg oltárokon.”

Al – le – lu – ja, al – le – lu – ja, al – le – lu – ja.

Most egyszerre történik az
és ugyanaz.

Hamlet égszínkék.
Hamlet szomorú.
Al – le, al – le - lu - ja.

(ez már a szemhéj nélküli hajnal)

a horizonton

kibékíthetetlenül

a derengés.

(Vác – Budapest >< 1987 - 89.)

(* Idézet: Tűz Tamás azonos című verséből)

AZ ÚR IMÁJA 2000-ben

*„az emberek elhagyták Istent,
most Isten hagyja el a világot.”**(Babits modern próféciája)**„ez az a föld, amit Isten elhagyott”**(Pilinszky János)**„... az Isten meghalt!”**(Nietzsche)*

Mi Atyánk, aki ma nem velünk,
 aki ma nem velem, – úgy lehet
 a mennyekben is ellenünkre vagy!?
 Így ne szálljon alá orcadnak országa;
 Mindazon által legyen a te akaratod szerint,
 szenteltessék meg a neved is;
 és jöjjön el végre jószágodnak ígérete,
 miképpen a földiekben,
 azonképpen az égiekben is.
 Mindennapi kenyerünket add meg nekünk;
 és bocsásd meg a mi f é l e l m e i n k e t,
 miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk jövőknek,
 és ne végy minket a rosszba, kárhozatba,
 de őrizz meg a jóra, igazra;
 és ne vezess minket a s e m m i b e,
 de szabadíts át a m i n d e n s é g b e,
 mert te vagy az az erős és igazságos,
 aki, most és mindörökké megteheted.
 Ámen.

P A S S I Ó

Talán egy pohár víz
 megfeneklő tükre;
 de úgy is lehet –
 az esthajnalok
 halálos nyugodalma
 tudná csak elfeledtetni
 a K É P E T:
 azt az irtóztatóan szépet,
 amidőn egyszer...
 ahogy majd újra
 felmagasztosul
 egy csecsemő sírásával
 a krisztusi végítélet.

IN EXTREMIS

„... torkod mint egy kiszáradt kráteré
 cserepes szádnál csak napfoltra nyíló pupillád szürkébb és merevebb
 ahogy ott halottfehéren fetrengsz minden olyan gyenge kedvetlen távoli
 de abban a nagy-nagy melegségben szerelemmel az anyád mellett fekhetsz
 ringatózás van mindenütt — minden fénylik osztódik és forog
 erre néma állatokat hívogatsz
 az egyik szétszedni készül a másik majd összerak
 s mint élő célpont úgy lüktet
 tested zsákutcájában megtér előttük a Nap
 véreink sztrádáin óriás Szkarabeuszok már a földdel játszanak
 „ g e b e s z t ó a t l a s z i p r ó b a ” az utolsó roham előtt
 az építkező romok között iszonyú lenne most fölriadnod.”
 (1981.)

(Vendégszövegek: G. J.: *Vadnarancsok c. élettörténet-rekonstrukciójából* és D. K.: *Naplövő c. kötetéből*)

T A M Á S

Már nem igazak ezek a szavak:
 ■ — Bűn és bűnhődés —
 ■ TE
 ■ a kereszthez háttal simuló alak
 ■ az ötödik stigmát szíved alatt
hitetlenségemmel én ejtém!?

ARS POETICA

(*Hommage*
a' Pilinszky)

Már semmit sem tudok.
 Csak ragyogni. Tündökölni
 a kirakatok előtti napsütésben.
 Melegedni és fölengedni
 legvégül, akár az üdvözültek.

Elnézni – mielőtt a teljes
 feledést kiérdemelném.